

A jobb szem eltakarásának jelentősége

Az ma már nagyon sok igaz hívó számára nyilvánvaló, hogy a háttérhatalmi elit által irányított szórakoztató ipar termékei és sztárjai tömény luciferiánus propagandát nyomnak le a torkunkon. Ezek a negatív szellemi termékek telítve vannak olyan szimbólumokkal, amelyek a tudatalattira hatva népszerűsítik és terjesztik a sátáni ideákat. E téren a luciferiánusok rendkívül kreatívak, gyakran egyetlen mozdulatba vagy jelképbe képesek beletömöríteni egy sor kódolt okkult üzenetet. Tudomásunk van a titkos társaságok, mint az illuminátusok és szabadkőművesek titkos kézjeleiről, és a bonyolult koncepciókat tömörítő jelképeikről. Ebben az írásban azonban egy olyan jelkép kerül bemutatásra, amit eleve a nagyközönségnek szántak, és talán nincs is olyan ember a világon, aki ne látta volna ezt, akár egy videoklipben vagy bármely népszerűbb magazin oldalán. Korunk talán legismertebb, noha csak kevesek által megértett jelképéről, a jobb szem kézzel, vagy bizonyos tárgyakkal való eltakarásáról van szó. Mit próbálnak ezzel kifejezni, népszerűsíteni és van e ennek a jelképnek bibliailag is nagyon reveláns jelentősége? Nos, itt választ adunk mindezen kérdésekre és bármennyire furcsa, magából a Szentírásból elemzünk egy érdekes, idevonatkozó történetet.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Email: p.poli@lycos.com

Copyright © 2018, Póli Pál, Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

<http://www.churchofgod.hu>

A jobb szem eltakarásának jelenségével már sokan foglalkoztak, nincs egy valamire való „ébredő,” vagy „összeesküvés leleplező” oldal, amely naponta ne tenne fel egy képet erről, vagy arról a sztárról, akit ebben a pózban fotóztak le. Esetenként némi ismertetést is nyújtanak, bár ezek általában kimerülnek Hórusz és Széth ismert mitológiai legendájának bemutatásával. Továbbá vannak, akik korrekt módon tisztában vannak azzal is, hogy a

pózt felvevő hírességek ezzel Lucifert vallják meg, illetve vállalják fel őt urukként a nagy nyilvánosság előtt.

Annyi tehát nyilvánvaló, hogy a jobb szem elfedése egyféle alávetettséget, önátadást jelképez. Mi az eredeti alapja ennek a szimbolikának és milyen korai időkre megy vissza? Ezt nekünk, nem beavatottaknak nehéz lenne konkrétan megmondani, gyökerei akár az Ádám előtti időkre is visszamehetnek. Van azonban egy rendkívül érdekes bibliai történet, ami azt érzékelteti, hogy a korai ókorban már jelentősége volt ennek a népszerű luciferiánus gyakorlatnak. Sajnálatos módon, a nyugati világban elterjedt protestáns bibliafordításokban ez a történet hiányosan lett lejegyezve, amit itt pótolni fogunk. A szóbanforgó eseményeket az *1Sámuel 11:1-3* versei vázolják fel:

1Sámuel 11:1-3 ¹Körülbelül egy hónap elteltével az ammonita **Nakhas** felvonult, és ostrom alá fogta a gileádi Jábest. Jábes lakói ezt üzenték Nakhasnak: „Köss velünk békét, s alattvalóid leszünk.” ²De az ammonita Nakhas így válaszolt nekik: „**Csak azzal a föltétellel kötök veletek békét, hogy mindegyikteknek kiszúrom a jobb szemét, s ezzel egész Izraelre gyalázatot hozok.**” ³Jábes vénei erre ezt üzenték: „Adj hétnapi haladékot, hogy hírvivőket küldhessünk Izrael minden részébe. Ha aztán senki sem jön segítségünkre, megadjuk magunkat.”

Nakhas király itt egy nagyon kemény feltételhez kötötte a békét: ahhoz, hogy az izraeliták egyáltalán alávehessék magukat neki, azt követelte tőlük, hogy először mindegyiküknek kiszúrja a jobb szemét. Mindenekelőtt helyezzük a történetet annak kontextusába, ami egy Izrael és az ammoniták között végbement háború volt, amit végül a Saul által vezetett izraeliták nyertek meg. A probléma az, hogy ennek a leírásnak az olvasásakor határozottan érezhető, hogy valami hiányzik a történetből, s ebből kifolyólag problematikus a teljes mondanivaló megértése. Szerencsénkre a Holt Tengeri tekercesek feltárásával ez a probléma feloldódott. De lássuk miről is van szó.

Sámuel könyvének elveszett részei

A Maszoretikus (MMT) forrásokon alapuló fordításokban az *1Sámuel 10:24-26* és *11:1-2* versei ekként hangzanak.

1Sámuel 10:24-26 ²⁴Ekkor Sámuel így szólt az egész néphez: „*Nézzétek, akit JHVH kiválasztott, ahhoz hasonló nincs közöttetek.*” A nép ujjongott és felkiáltott: „*Éljen a király!*” ²⁵Ezután Sámuel kihirdette az egész népnek a királyság törvényét, bevezette egy könyvbe és JHVH elé tette. Aztán hazaküldte a népet, mindenkit a maga otthonába. ²⁶Saul is hazament Gibeába. A bátrabbak, akiknek a szívét Isten megérintette, mellészegődtek. Néhány semmirekellő azonban így beszélt: „*Ugyan mit segíthet ez rajtunk?*” S lenézték és nem vittek neki ajándékot.

1Sámuel 11:1-3 ¹Körülbelül egy hónap elteltével az ammonita **Nakhas** felvonult, és ostrom alá fogta a gileádi Jábest. Jábes lakói ezt üzenték Nakhasnak: „Köss velünk békét, s alattvalóid leszünk.” ²De az ammonita Nakhas így válaszolt nekik: **„Csak azzal a föltétellel kötök veletek békét, hogy mindegyikteknek kiszúrom a jobb szemét, s ezzel egész Izraelre gyalázatot hozok.”**

Az első, ami azonnal feltűnik egy bibliai szövegelemzőnek, az Nakhas bemutatása, vagy inkább a bemutatásának hiánya. Amikor a Szellem által vezetett bibliai írók első alkalommal említenek meg egy királyt, akkor megadják a nevét, az uralkodói titulását, valamint az általa uralt terület és nép nevét. A későbbiekben, ha szóba kerül az adott uralkodó, akkor már elég csak a nevét esetleg a nemzeti hovatarozását megemlíteni. Csak a Sámuel és a Királyok könyvei legalább 20 esetben használják ezt a gyakorlatot. Mivel Nakhas neve a fenti idézetben fordul elő először, a bevett norma szerint így kellene hangoznia: *„És Nakhas, Ammon fiainak királya felvonult.”* Ehelyett csupán azt olvashatjuk, hogy *„Nakhas az ammonita”* – mintha a bemutatása már megtörtént volna. A Targumban (az arám fordításokban) ebben a részben a *„Nakhas, Ammon fiainak királya”* szerepel, de ennek inkább az lehet az oka, hogy a fordítók az ismert bibliai elbeszélésmód követésével éltek, s nem szó szerint fordították le az általuk használt héber iratokat, amelyekben ez a sor nem így szerepel.

Egy további problémát a történet folytonossága okoz. Nakhas hirtelen feltűnik a semmiből és támadással fenyegeti az izraelita területen álló Jábesh-Gileadot, ami nem tartozott az ő uralma alá. Erre a város lakosai ajánlatot tesznek neki, ami abból áll, hogy ha megkíméli őket, akkor az uralma alá vetik magukat. Nakhas azonban csak akkor fogadja el az önfeladást, hogy azzal együtt kiszúrja mindegyikük jobb szemét. Ez az indokolatlanul kemény feltétel igen komoly problémát okoz a szövegelemzőknek és az átlag olvasónak egyaránt. Tény, hogy az ókori Közel-Keleten gyakori volt a csonkítással való büntetés, de ezt leginkább a szövetséget, egyezséget megszegőkön, és a lázadókon hajtották végre. Ekként tett pl. Nebukadnezár Sedékiással, Júda királyával, miután az fellázadt ellene. Történetünkben Nakhas kegyetlen módon olyanokon kívánta végrehajtani ezt a büntetést, akik nem álltak uralma alatt, nem szegtek meg szövetséget, hanem szövetségre kívántak lépni vele, uralma alá akartak állni. Ezért Nakhas reakciója szokatlan és érthetetlen a kor normái szerint. Még akkor is, ha abban engedékeny volt irántuk, hogy amikor a Jábesi vének hét nap haladékot kértek tőle, azt megadta nekik (*1Sám. 11:3*).

A hiányzó szövegrész

A felmerülő problémákat az okozza, hogy Sámuel könyvének az a verziója, amely a legtöbb modern fordítás alapszövegét adja hiányos. Konkrétan, egy 53 héber szóból álló bekezdés hiányzik. A korai időkben több szövegváltozat forgott kézen, s sajnálatos

módon a nyugati világ fordításai olyan példányon alapulnak, ami éppen a hiányos volt. Josephus pedig történetesen egy olyan szövegre alapozott, ami még tartamazta a hiányzó részt, amit fel is elevenített történelmi írásaiban. A nyugati hittudósok azt vélték, hogy Josephus maga bővítette ki ezt a történelmi eseményt egy fantáziadús adalékkal. Így volt ez egészen a qumráni tekercsek felfedezéséig, amikor is előkerültek az 1Sámuel elveszett, vagy hiányos részei (4QSam^a), ami az *1Sámuel 10:27* verse és a 11. fejezet közötti részt pótolják. A Holt-tengeri tekercseket több munkában is lefordították, két jobb munka a Hershel Shank által publikált *Understanding The Dead Sea Scrolls* (1992, Random House, NY.) és F.M. Cross egy 1960-ban kiadott tanulmánya. A hiányzó szöveg:

„[Na]khas, Ammon fiainak királya keményen elnyomta Gád gyermekeit és Rúben gyermekeit és **kiszúrta mindegyikük jobb szemét**, és [terror és félelmet] keltett Izraelben. Nem maradt egyetlen sem Izrael gyermekei közül [a Jordánon túl], akinek a jobb szemét nem szúrta ki Nakha[sh] Ammon gyermekeinek királya; kivéve hétezer férfit [akik elmenekültek] Ammon gyermekei elől és [J]ábesh-Gileádba mentek. Valami egy hónappal később ...” (s itt már az ismert 11:1-10 verssekkel folytatódik, lásd még Josephus *Antiquities* 6:5:1).

Így a hiányos szövegből felvetődő problémák azonnal feloldódnak. Nakhas király be lett mutatva a szokásos módon, és a 11:1-ben nem kellett ismételni. Érthetőbbé válik Nakhas kemény feltétele is, hiszen korábban már kiterjesztette az uralmát a Jordánon túli Gád és Rúben törzseire, akiket rettenetesen elnyomott, s akik minden bizonnyal lázadoztak ellene (ezért szúratta ki jobb szemeiket). Amikor pedig a jábesiek befogadták a hétezer menekültöt, ugyanazt a büntetést kívánta kiszabni rájuk is, mint amit a szökevényekkel akart tenni. A megtalált szövegrész néhány egyéb verset is tisztáz, de azok nem tartoznak szorosabban az adott témához, amihez itt vissza is térünk. Ez pedig a jobb szem elvesztése, vagy kiszúrása a luciferi szimbolikában.

Az olvasó azt gondolhatja, hogy a fenti ismertetés hasznos a bibliai szövegtörténelem és értelmezés szempontjából, de mennyire releváns a modern luciferiánus szimbolika, az eszkatalógia, s azon belül is az antikrisztusi elnyomás szempontjából? Vagy a történetnek lenne egy mélyebb, vagy rejtett üzenete?

Nomes est omen

Amennyiben ennek a történetnek van egy tipológiai értelmezésmódja, akkor előtípusként szolgálva valami olyat jelenít meg számunkra, aminek lesz a korunk emberét érintő végtípusa, vagyis, egy az eredetnél is durvább beteljesedése.

A tipológia felfedéséhez és megértéséhez nem kell messzebb menni a szereplők neveinél. A [nā·hāš](#) jelentése kígyó. Az Édenben az a *nakhas*, vagy kígyó kísértette meg Évát és

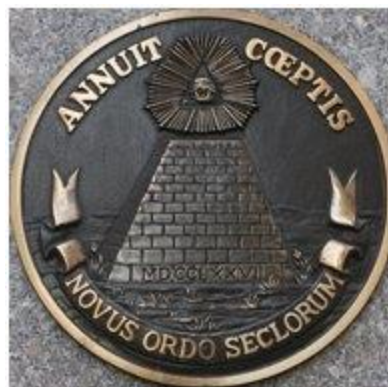
okozta az emberiség elbukását, amit a Szentírás Sátánnal azonosít (vö. *Jel. 20:2*). Így, a történetben a Nakhas nevet viselő király magának Sátánnak a megjelenítője. Sátán az ember édeni elbukás óta ennek a világnak az istene (*2Kor. 4:4*). A nemzetek őneki vannak alárendelve, az ő uralmi és társadalmi mintáját követik. Csupán egy nemzetség lett kivonva a hatalma alól, Izrael nemzete. Ez a nemzet Isten közvetlen uralma alá lett rendelve, hogy példázza az Istentől való társadalmi rendet, illetve annak áldásait a világban. Sátán szemszögéből nézve, Izrael egy ellene fellázadó nemzet volt, s akként is kezelte Isten fizikai népét. A történet szimbolikájából levonható, hogy Sátán nem elégedett meg azzal, hogy egy fizikai izraelita megalkuvásból a „szövetségét keresi”, vagy az ő uralma alá kívánt kerülni. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, az izraelitának fel kellett vállalnia jobb szemének kiszúrását.

A testi Izrael végül elbukott, nem felelt meg az elhívásnak, Isten azonban Izrael hűséges elemeinek és a közékük beoltott pogányoknak biztosított egy új elhívást, ezúttal azonban már a fizikait messze meghaladó szellemi szinten. Sátánnak is alkalmazkodni kellett az új helyzethez. Az Isten Szent szellemével felruházott szellemi Izrael ellen nem lehet csupán fizikai síkon, és fizikai fenyegetésekkel, erőszakkal fellépni, az ő legyőzésükhöz már szükséges egy rendkívül erős és ravasz szellemi harcot folytatnia. Ennek eszközei a megtévesztés, a kétségkeltés, és megannyi más ördögi formula. Sátán tudja azt, hogy a kor végén korlátlan uralmat kap, és az Antikrisztus személyében hatalmat a szentek fölött is (*Jel. 13:7*), akiket magához kíván csábítani. Jól tudja, hogy az igaz szentek készek a mártírhalálra, s a fizikai elpusztításukkal nem igazán nyerheti meg az Isten ellenes harcát. Azonban ha képes az igazakat Isten ellen fordítani és a maga oldalára állítani, akkor megtarthatja uralmát, hiszen még Isten szentjei is a lázadása mellé álltak. Ez azt jelenti, hogy senki nem akarja Istent maga fölé uralkodónak, saját akaratukból Lucifert választják istenüknek. Lényegében erről szólt a második Ádámnak, Jahósuának megkísértése is, s pontosan ezt a próbát kell kiállnia a menyasszonyának, a második Évának, az egyháznak is.

Sátán pedig alaposan felkészült erre a kihívásra. Mivel az egyház egy nagyszámú egyént tartalmazó testület, a tagjainak egyéenként is meg kell állniuk a helyüket. Nem mindenki, aki urának mondja Jahósuát fog üdvözülni, a győzelem csak azoké lesz, akik a végsőkig kitartanak. És sokan lesznek, akik elpártolnak, amit számos prófécia megerősít. Az, hogy Nakhas uralma alá vetette az izraeliták bizonyos elemeit érzékelteti, hogy az egyház bizonyos elemeit is, akiknek a jobb szemét kiszúrja. Ami, ez esetben már nem kell, hogy fizikai módon megtörténjen. Elég, ha csupán eltakarják jobb szemüket a szellemi önfeladás jeleként – ahogy teszik ma Lucifer elkötelezett követői.

Talán e szempontból fontos Jábes nevének jelentése, ami „száraz”. Ennek is meg van a maga jelentősége. A Bibliában a víz jelképesen az Isten Szent Szellemét jelenti, mivel a kiáradó víz befedi a kiszáradt földet és életet ad annak (vö. *Ézs. 11:9; Jn. 4:10, 7:37-39*). Ahogy a víz képletesen az életet adó szellemet jelképezi, a szárazság a szellem hiányát, s az abból fakadó életteleniséget is. Jábes lakói nem álltak a szellemiség magaslatán, hiszen készen álltak alávetni magukat Nakhas uralmának. Emiatt üzentek nekik Nakhas azt, hogy csak akkor köt békét velük, ha kiszúrja mindnyájuk jobb szemét, amivel fel kell vállalniuk a teljes alávetettséget. Az utolsó időkben sok „száraz”, szellemileg halott keresztény fog megalkudni, és vállalja fel jobbszemének eltakarását a szellemi elpártolásának jegyeként.

Sátánnal nem békülhetnek meg az igaz szentek a legnagyobb próbák és a vészidőszak idején sem. Ahogy Nakhas királya egykor extrém fizikai csonkítással fogadta el az izraeliták megalkuvását, úgy a Sátán által megszállt Antikrisztus is csak a teljes szellemi önfeladással fogadja el Isten szellemi népének (esetleges) békekérését. A végső próba még előttünk áll, de a propagandaháború már javában folyik. Amikor a világ celebjai eltakarják jobbszemüket, azzal nem csak luciferiánus megvallást tesznek, hanem üzennek is vele: „Ez az út, ez lesz a sorsotok”, vagy másképpen, „Sátán uralkodik.” Az USA egydollárosán látható „Új Világrend nagypecsétjén” a piramis a luciferi világállam építését, a fejkő annak bevezetését jelképezi (A részletekért lásd a [2012 – Sátán apokalipszise](#) című írást). A háttérhatalmi luciferiánus munka az Antikrisztus felemelkedésével fejeződik be, akit a fejkőben elhelyezkedő emberi balszem jelenít meg.

Sátán terve egy olyan sátáni világrend létrehozása, ahol az emberek tudatosan őt válasszák és imádják istenként az igaz Isten helyett. Tervének megvalósításához asszisztál az iránta elkötelezett luciferiánus háttérhatalmi elit, amit a Szentírás a Sátán zsinagógájának nevez. Ők önmagukat illuminátusoknak, vagyis a megvilágosodottnak nevezik. Az illuminátus szimbolikában a kabát alá helyezett kéz a „rejtett kéz”, a titkos sátáni munkában való részvétet jelképezi. Az illuminátusok ANNUIT COEPTIS jeligeje is erre a munkára utal, ami durván fordítva ezt jelenti: „a vállalkozás sikerrel jár”, vagy a „tevékenység eredményre jut”. A fél szem eltakarása ennek a célnak a propagandája. Csakhogy az Antikrisztus Isten ellen felemelt jobb keze, a [lázadó ökö](#) elsorvad, a jobb szeme pedig vakká lesz téve:

Zakariás 11:17 Jaj a mihaszna pásztornak, a ki elhagyja a juhokat! Fegyver a karjára és jobb szemére. Karja szárazra száradjon és jobb szeme sötétre sötétedjék.

A mihaszna pásztor elsorvadt jobb keze és jobb szemének megvakítása szó szerint is és képletesen is megtörténik. A jobb kéz a cselekvést, a megvalósítandó cél érdekében végzett munkát jelképezi. A nagy terv végül szó szerint füstbe megy (*Jel. 20:10*), a Sátán zsinagógája a hűséges igazak lábai elé lesznek vetve (*Jel. 3:9*).

A Sámuel könyvében felvázolt történet végén, Izrael felkent királya egybegyűjtötte a teljes Izraelt, és hatalmas vereséget mért Nakhasra és seregeire, s ezek ugyancsak próféciai előképek. Amikor a *Nakhas* az Antikrisztus személyében fog megjelenni az igazak pásztoraként tetszelegve, átok sújtja őt mielőtt a tűztóba vetik.

A szem eltakarása a Nakhassal, a bűnnel és a luciferiánus ideákkal, szellemiséggel való azonosulás, a sátáni munkában való aktív részvétel a Szent Szellem megtagadása, vagy megbotránkoztatása árán is. Halálos egy divat ez.

